

Folketingsets Forhandlinger. (44.)

689 27. Okt. 1888: 1. Beh. af Lovf. om Statsbanedriftens Ordning. 690

har iøvrigt, hvad der er naturligt, ikke kunnet gøre mig nærmere bekendt med Foredraget, ellers vilde Bilsfarelsen være rettet, men det lægger jeg ikke nogen videre Vægt paa; det er en Selvfølge, at den Bemærkning, jeg i Gaar gjorde til det ærede Medlem, maa angaa de Forhold, som kunne tages i Betragtning, efter at Togudvidelsen er færdig, derom kunne vi vel være enige. Jeg maa altsaa forbeholde mig nærmere at undersøge det Forhold, det ærede Medlem nu nævnte. Jeg er ikke i Stand til i Diebliffet at sige, hvori Grunden ligger, men det kan det ærede Medlem heller ikke forlange, især da han, som ellers tvænger saa meget dybt ind i denne Materie, ikke selv har været i Stand til at finde den, men vi kunne jo se paa et senere Stadium, om den kan efterspores med nogen Sikkerhed. Hvad det ærede Medlems svenske Sammenligning angaar, saa maa jeg dog tillade mig at fastholde, hvad jeg sagde i Gaar. Det kan godt være, at jeg har overhørt en Bemærkning af det ærede Medlem. Jeg har kun hørt Noget om, at Person-taxterne vare omtrent de samme, og det er de ogsaa omtrent, men jeg har overhørt, at han senere har nævnt Tallet 18 pCt. som et Minus for Sverige paa Person-taxsen. Det har ikke stor Betydning, men jeg skal med Fornøjelse rette det. Det ærede Medlem fastholdt, at den Beregning, han har gjort med Hensyn til Centnermilen i Sverige, som er 23 pCt. billigere, kan tages i Betragtning som havende en virkelig Betydning for Taxterne. Det kan jeg ikke indrømme. Jeg har i Gaar nærmere imødegaaet det. Det beviser naturligvis, at den svenske Godstagt, saaledes som den blev anvendt i det paagjældende Aar, har givet den og den Indtægt, men det beviser Intet som helst om, hvorledes den svenske Godstagt staar i Forhold til vor. For at vide dette, maa man vide ikke blot Hovedsummen af Transporttaxterne, men man maa vide, hvad der falder klassificeret inden for de enkelte Transporttaxter. Det kan gjerne være, at de svenske Statsbaner have deres Ulemper, vi vide jo, at de have faaet nye Linier til. Jeg har ikke Tallene ved Haanden, men det ærede Medlem vil ogsaa vide, at den Bane Nord for Stockholm, som han selv nævnte, har givet et meget betydeligt Medstød for de svenske Statsbaner som Helhed. Hvis jeg ikke tager fejl, jeg

tager Tallene ud af Hovedet — saa repræsenterede det i det Aar Baiten første Gang var i Drift, et Medslag fra 4—2½ pCt. (Modsigelse af N. Andersen), maa ja maa det var 3 pCt., men det var i alt Fald et meget betydeligt Medslag. Nu kan det gjerne være, at det ærede Medlem kan have Ret, at de danske Togmil og de svenske indbringe lige Meget, men dermed er Intet som helst afgjort om, de koste lige meget at føre. Jeg har i Gaar tilladt mig at gøre opmærksom paa, at de naturlige Forhold ere meget forskellige, og maa være det hos os og i Sverige, men for mig har den væsentlige Betragtning været, at de svenske Statsbaner kun have store gennemgaaende Linier, som ere lettere at føre end vore, idet vi have mange smaa og Ryds-Linier. Det ærede Medlem anbede forleden over, at Bognbenyttelsen var for omfattende, det hænger sammen med det samme Forhold. Det vil let indses, at naar man maa udgaa fra en Endestation med Tog, som først efterhaanden fyldes f. Ex. fra Kalundborg til Rjøbenhavn, maa man føre med mange tomme Pladser. Jeg tror ikke, at dette i samme Grad er Tilfældet paa saadanne Stambaner som den svenske, men jo mere Materiel og Personale, man maa have i Gang for at befordre det mindre Antal Passagerer desto dyrere bliver absolut Driften. Dertil maa lægges Søforbindelser og deslige; det ærede Medlem trækker dem fra for sig selv, det skal jeg senere komme til, men det faar alligevel sin Betydning, thi Driften føres jo derved med mange Afbrydelser. Naar man dertil endvidere regner med vore Godstransporter, maa det ærede Medlem jo vide, at de Fordringer, som stilles os i saa Henseende, fjender man kun paa faa andre Steder. Jeg skal nævne et Exempel. For et Par Aar siden fik vi Afkølingsvogne for Smør, Fisk og Ol., navnlig Smør. Da vi kom her med Forlangender i den Retning, fik vi med meget stor Beredvillighed de ønskede Vogne, og det ærede Medlem, der var Ordfører, sagde: Sørg nu endelig for, at vi faae en rigtig god Transport for denne udmærkede Vare. Disse Vogne koste dobbelt saa meget at føre frem, som andre Vogne; altsaa de belaste dog virkelig Budgættet, og benyttes de? S'et meget forsvindende Grad for Smør, derimod not for Ol. De